

Ávarp flutt á Akranesi.

4 bls. Tveir breiðir renningar.

9.

Það er lalid rickenslog tilviltum, sem hadd hefir fur, ad
eg er her of alla ad kala vid yllur nokkur ord. Eg hefi nu i
fullan halfan manud verid ad hoda mer lagd mad ad tokast ferd
heutur upp. Alrans til fress ad flytja nokkur ord um
felagsmyndum eina madal myklinga of barna i fressum bod.
Eg var nokkurmoeginn alvordum i for um hoad of steylli
fala: Hvert unradu efid of erum lid vori, au fress of med
had eim ordi hefti vilid ad for i hefti avili da vid nokkurum
mannu hedau. So var það ad hoold etti nu fyri skomtu
ad of hefti avadid ad fara fress. Ferd ad morgun, en þa var of
bringdur upp i suna i hefti avili - da sem bringdi var madur
einn her of Alransi, sem of dems þesti of godri of spurnu - of
maltist hann til fress ad of hovin bringad einu mit i fress til
gauri ad kala um sama efid sem of hefti bringad mer, of so
langi verid binu ad stalnu of for.

Sam sagt: mer vordot þetta vera ein kemulog til all man,
sem of vora ad vord til fress ad einu li minu vordi vel fehid,
enda er það ahugamal miti nichid of of vora yllur allra.
Yllur er allinn lost, en þa sidur en mer, ad nu standa alvarlegir
of a fhestum einu hottulogi sinar of for um heim all de of enu
sidur her a landi en annars þad ad. Það er ein of un gauri
einu her of ofu of theilla alda of for heim um, so lavi blandin
ad man um allar framfarinnar, ber domain of of of þau gura
sem a morgun sidur er gledi of of gauri of man þymin,
gofa manu etti ad ser of em deldir fress, her um fressi
alda er varhuga verid, hvert hui stefur of hovar of of leid-
nigar hui gefur haft of hefti, of man etti regna ad
forda ser midan heim i suna of vora of a heim, for
hinn gefur verid binu ad hoga, med of of of bein au vora
adur en man vita of for of hui er skollu a med for of li
sem enu for vid hadid of þer sem of þer heim verid a hafa
sogast midur hyl dypu ornustu of of ornustu i morgun
myndum.

Eg a her adalloga vid hui a havo of þer of hveitillogu allu
fruleysisnis of sidpillingarinnar, sjalfs byrgis skapar-
nis of hrokan of swast en etti sigz hollis leysis nis
til manna of dypa, en þetta allt em fylgi listar þess sem
of nefndi i fyrstu: Fruleysisnis.
Allir vilja hui boga fyri sig kyosa. Það er enu sa madur
til sem etti ostkar þess of vinnur ad for ad ser of sinu
lidi vel; þetta er vitanlogu badi etti logu of i sjalfu ser lofs-
vert. Eitt of hui um dypu metu stellingar vitum vorum
heitir til finning. Of vid stekum ostur i fingur er a
hroflum for vora i stam, finnum vid til sars-auru, ostur
heim til. Of vid erum ar etti i ordi ada vorki, fellur
ostur stad midur, vid finnum þa lita til sarsauru, finnum
til. Hootloggja þetta enu er heila vora of hjarta of

það þrúftar tilfæringun og sálar líf vort. Lífid varð svo
að einhverja leyti áttu vissi en við vildu á lýða, áttu
vissi en við vildu að það vori svo að okkur lídi vel.
Jafnvel hveron handbrjósta og tilfæringa myndir sem
væ annars er um, fylldist hugur vor gleði og þakklæti
of einhver rættir okkur hjálpar hönd. Svampur myndir
finnur þakklæti, klandir þreyfast. Brjósti sinn of einhver
gefur honum vita eða soga, klandir myndir þreyfast og
línum blessar þann sem iljar honum um handum eða
þyr um hann í þreyfastu sinni, svo hann geti hvílt og
þannig má lengi telja, að hvar sem vinnarhósti og kottli-
urinn fór að komast, þar er mynd gott og gudi
þóttu anlegg stund, sem hlýður að hafa margfalda bless-
un í þótt með sér, fyrir hvern þann er það loftur í fé.

En fyrir þessu er misþannig varid með myndum of
það vitum við að því er þannig varid með þótt, því myndi
þetta elsti einnig ná til lýðanna. Þann höfu, einn of
við, tilfæringun og þótt oftt númer, þann höfu á eidda-
logu ríttu mynd og myndari stílling í þótt sem fram
við þann klandir en við e. t. o. höfum þreyfast um.
Það má oftt hafa þann að sér og þann þann, með því að
sýna þann undgottu og kottli. Fyrir þessu eru til
okkur samman er svo þess myndum stílling. Eða höfum
við elsti oftt beid angistur og okkur in angum klandir
er hann var barinn? Höfum við elsti heyr angistar einn
kattarinn, þessa fallega og fíndanna lýs, of þann höfu óvís
hvalid eða þreyfast? Höfum við elsti sód myndir átt margu
lýs til af klandir sinn gera myndum myndum stórum
til? Eg hefi sáfuð þótt sagna um lýs lýs sem lýs
þetta of stíll að einn stílltala beida í nokkur þessu.

1. Þegar veidimáðurinn vort með járnkróti einu inn í hól
þá er klandir verpir stíll sinn til að draga hann út of
drega hann, þreyfast klandir að ná eggjum undir þótt sér
til að þótt þótt sérinn stílltala sem hann á of okkur í
vandum of dragur eggid þannig með sér fram í hólundyrer
í þessu vort að hann með því geti bjargad þótt glóttu.

2. Hissala í kottlingi - þann einn sem þinn átti - úti í stíll sam-
nefnum stótt þessi einn. Hissala þessu var godsem kona of
lét avall ein hvern vita handa Hissala þreyfastur hís sér of
hljóp Hissala með hann út í stíllinn til að góða sér of þann sinn
í þessu er hís góða Hissala myndir í Hissala of þann.

Ein myndum þann Hissala kottlinginn í þreyfastum en
myndur, hann er hín þreyfast. Þinn stótt kottlinginn of þann þann
sinn í þessu stíll, þótt sévort að vita um góttu Hissala út í stíll-
inn en þann þá hín stíllinn dand.

Hótt lýs þessu sagna okkur? Hissala þann. - Þinn lýs að
gáttu Hissala þessu Hissala í Hissala að áttu góttu of útt var

